

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNI NA SVETKOVINU SVIH SVETIH

Nedjelja, 1. studenog 2010.

(Video)

Svetkovina Svih svetih poziva nas uzdići svoj pogled k Nebu

Draga braćo i sestre!

Svetkovina Svih svetih, koju danas slavimo, poziva nas uzdići svoj pogled k Nebu i razmišljati o punini božanskog života koji nas očekuje: "Ljubljeni, sad smo djeca Božja i još se ne očitova što ćemo biti" (1 Iv 3, 2): tim riječima apostol Ivan nam jamči stvarnost naše duboke povezanosti s Bogom, kao i sigurnost našeg budućeg određenja. Kao ljubljene sinovi, stoga, primamo također milost da možemo podnositi kušnje ovoga zemaljskog života – glad i žeđ za pravdom, nerazumijevanja, progone (usp. Mt 5, 3-11) – i, istodobno, već sada uživamo blaga onoga što nam je obećano u evanđeoskim blaženstvima, "u kojima je odraz nove slike svijeta i čovjeka čiji je začetnik Isus" (Benedikt XVI., Isus iz Nazareta, Milano 2007., str. 95). Svetost, utisnuti Krista u same sebe, je svrha kršćanskog života. Blaženi Antonio Rosmini piše: "Riječ je utisnula samu sebe u duše svojih učenika svojim opipljivim izgledom... i svojim riječima... dala je svojim onu milost... kojom duša neposredno opaža Riječ" (Antropologia soprannaturale, Roma 1983, 265-266). A mi uživamo predokus dara i ljepote svetosti svaki put kada sudjelujemo u euharistijskom bogoslužju, u zajedništvu s "neizmjernim mnoštvom" blaženih duhova, koji u Nebu vječno kliču Božjem spasenju i Jaganjcu (usp. Otk 7, 9-10). "Život svetaca ne ograničava se samo na njihov ovozemni životni put, već uključuje također njihov život i djelovanje u Bogu nakon smrti. Kod svetaca jedno je očito: onaj koji ide ususret Bogu ne udaljava se od ljudi, već im, radije, postaje istinski blizak" (Enc. Deus caritas est, 42).

Utješeni tim zajedništvom u velikoj obitelji svetih, sutra ćemo se spomenuti svih vjernih mrtvih. Liturgija od 2. studenoga i pobožni pohod grobljima podsjećaju nas da je kršćanska smrt sastavni

dio sjedinjenja s Bogom i nestat će jednom kada Bog bude sve u svima. Odvajanje od onih kojih su nam dragi na ovome svijetu je zacijelo bolno, ali se toga ne smijemo bojati, jer ono, praćeno molitvom i zagovorom Crkve, ne može raskinuti duboku vezu koja nas povezuje u Kristu. U vezi s tim Grgur Niški je ustvrdio: "Onaj koji je sve mudro stvorio, dao je tu žalosnu stvarnost kao sredstvo oslobođenja od zla i mogućnost da sudjelujemo u dobrima kojima se nadamo" (*De mortuis oratio*, IX, 1, Leiden 1967, 68).

Dragi prijatelji, vječnost nije "beskrajno nizanje dana u kalendaru, već nešto što ispunja čovjekovo srce nepomućenom radošću, gdje mi obuhvaćamo cjelinu i cjelina obuhvaća nas" (*Enc. Spe salvi*, 12), biće, istinu, ljubav. Djevici Mariji, sigurnoj vodilji k svetosti, povjerimo naše putovanje prema nebeskoj domovini, dok zazivamo njezin majčinski zagovor za vječni pokoj sve naše braće i sestara koji su usnuli u nadi uskrsnuća.

Nakon Angelusa

Jučer navečer u teškom atentatu u sirska-katoličkoj crkvi u Bagdadu na desetke je ljudi poginulo i ranjeno, među kojima dva svećenika i skupina vjernika okupljenih na nedjeljnoj misi. Molim za žrtve toga apsurdnog nasilja, koje je utoliko okrutnije jer su njime pogođeni goloruki ljudi, okupljeni u Božjoj kući, koja je dom ljubavi i pomirenja. Izražavam, usto, svoju iskrenu blizinu kršćanskoj zajednici, koja je ponovno pogođena, i potičem pastire i vjernike da budu jaki i čvrsti u nadi. Pred nečovječnim nasiljima, koja nastavljaju razdirati narode Bliskog istoka, želim na kraju ponovno uputiti svoj snažni apel za mir: on je Božji dar, ali je i rezultat napora ljudi dobre volje, nacionalnih i međunarodnih ustanovâ. Neka svi udruže svoje snage kako bi prestalo nasilje!